

Ljubljanski prometni strokovnjaki so sklenili znanstveno proučiti obnašanje pešcev na cesti. Poskuse so začeli s konji. Uspeh ni izostal, saj jim je v nekaj mesecih uspelo konje zdresirati tako, da sedaj že hodijo po pločnikih. Izredno koristne izkušnje bodo sedaj začeli prenašati tudi v prometno vzgojo v šolah in kolektivih.

Na nedavni tiskovni konferenci so prikazali uspehe pri prometni vzgoji konj in tudi praktično prikazali dresuro. Na sliki vidite nakaj teh strokovnjakov s konji.

M. P.

Z avtom na smučanje

Čeprav nas beli vlaki in avtobusi vabijo na snežne poletje, nas večina običa planjave belih opojnosti s svojim avtomobilom. Človek se le počuti nekoliko udobnejše pa tudi pomembnejše, to pa dandanes tudi nekaj, če ne celo marsikaj velja.

Seveda pa pri zimski vožnji nikakor ne moremo mimo nekaterih dejstev. Najbolj neprijetno je to, da je letošnje leto najbolj črno v naši sicer kratki cestni zgodovini. Skratka, smrtnih žrtev prometnih nesreč kot še nikoli doslej. Ko se zapeljemo na cesto velja načelo skrajne pazljivosti, če hočemo živi in zdravi priti na smučišče in se vrnili domov.

Pa še nekaj okoliščin je, ki jih moramo upoštevati pri zimski vožnji. Predvsem velja zlato pravilo, da pozimi nikamor ne gremo z avtom brez verig, neglede na to, kakšno je vreme in kakšna je sicer zimska obutev našega avtomobila. Kajti v skrajno zimskih pogojih vožnje ne pomagajo ne zimske gume, ne ježevke, ampak le verige.

Precej pomembno je, kako privežemo smuči na prtljažnik. Nemalokrat nam namreč uspe, da jih privežemo tako, da so konci smuči obrnjene proti prednjemu delu avtomobila. In seveda »usmerjene« v nebo. Posledica take lahkomiselnosti je, da nam nekoliko slabše pritrjene odnesete s strehe, po možnosti na za nami vozeči avto. Tisti srečneži, ki se ne vozijo do smučišča in na povratku v dolgi in počasni koloni, se s tem ne ubadajo; vozijo se ali v belem vlaku ali morda celo v avtobusu, kjer zanje skrbí poklicni voznik.

Smuči torej pritrjimo na prtljažnik tako, da so konice obrnjene nazaj in navzdol.

Poleg tega vedno skrbimo, da imamo na zimski vožnji pol rezervoar goriva. Upajmo, da se bodo da zimske sezone že sporazumeli na zvezni ravni o bodoči ceni bencina in ne bo več kakih super redukcij. Pol rezervoar vam pripravimo preprosto zato, ker lahko mimogrede nekje obtičite za nekaj ur. V avtu bo kmalu hladno, grel nas bo topel motor, katerega poganja bencin. Paziti pa morate, da vam ne bo ravno takrat, ko boste lahko odpeljali, zmanjkal bencina. Proti takemu zastolu pa najbolj pomaga poln tank bencina. Včasih pa tudi dolge spodnjice in topla majica. Stvar prepričanja in okusa seveda.

Končajmo. Vsaj za danes. Za vsak primer premislite še o neprijetnostih z zmrznenimi avtomobilskimi stekli, zaledenelo cesto, odrekanju mericam kuhanega vinčka in groga za vsak primer kupite še vozni red belega vlaka. Kot obvezen del zimske opreme!

Marko Pirjevec

Vsakega vašega pisma ali fotografije smo veseli. Večino poslanega materiala bomo tudi objavili in vam seveda plačali vaš trud. Vendar si zaradi pomanjkanja prostora, to je pač bolezan vseh časopisov, pridržujemo pravico krajšati vaše sestavke. Pišite nam o vsem, kar vas teži in čemur ste se takole od srca nasmajali.

Pred nami je silvestrska noč. Polna veselja in smešnic. Tisto smešnico, ki vam bo najbolj všeč, napišite na dopisnico in nam jo pošljite do 10. januarja. Najboljše bomo objavili, vam pa za vsak objavljen dovtip plačali 100 din.

28 / DOGOVORI

Nova rubrika

»Zakaj tako?«

V rubriki »Zakaj tako?« bomo objavljali kritične zapise naših bralcev o vseh problemih in problemčkih, ki vas tarejo, če se nam bo zdel problem zanimiv za širši krog bralcev, in če bi lahko z zapisom tudi pripomogli k rešitvi le-tega. Rubrika pa je namenjena tudi vprašanjem naših bralcev, na katera bomo skušali dobiti odgovore.

Seveda ne moremo prevzeti vse odgovornosti za navedbe v tej rubriki. Del odgovornosti bo moral prevzeti tudi pisec. Zato je jasno, da nepodpisanih pisem ne bomo objavljali. Svoje prispevke in vprašanja pošljajte na naš naslov, z oznako: »Zakaj tako?«

Zakaj tako?

Bili so lepi časi, ko smo s ponosom opevali belo Ljubljano. Danes je Ljubljana bela le, dokler se ne stopi sneg, ki jo več ali manj slučajno zamete. Sicer pa je Ljubljana vedno bolj umazana.

Pustimo ob strani prizadevanja naših komunalcev, da bi to umazano Ljubljano vsaj malo očedili, in raje pomislimo, koliko to naše mesto umažemo sami. Poglejte za trenutek na asfaltirana tla pločnikov. Na njih je vse, od cigaretnih ogorkov do polvinilastih vrečk in še česa. Vse to zmečemo na nekdaj tako slavljene bele ceste misami. Pri tem seveda ne mislimo le na naše občane, ampak tudi na druge.

Pa ne bi nikomur padla krona z glave, če bi tiste žepne malenkosti, ki jih tako lahkomiseleno mečemo po tleh, vrgli v najbližji koš za smeti. Teh vsaj pri nas v centru ne manjka. In ne nazadnje, če že vidimo koga, ki odmetava smeti kar po tleh, ne bo nikomur padla krona z glave, če ga na to »malenkost« tudi opozorimo.

M. P.

Sporna peč

Smo sredi zime, zato ni čudno, da so naše težave z ogrevanjem prostorov povezane z najrazličnejšimi nevšečnostmi. Nakup peči je prav gotovo ena takih, pripetila pa se je M. Ž. iz Medvod. Po daljšem premišljanju se je odločil za nakup peči iz Tehno Unionovega konsignacijskega skladišča. Izbral jo je tako, da si je ogledal razstavljeni vzorčni model in ker je bil nad njim navdušen, jo je plačal, prevzel peč, ki naj bi bila sicer taka, kot tista razstavljena, vendar skrbno zapakirana – ter jo odpeljal domov. Doma je peč odvil, nato pa skupaj z ostalimi družinskim člani razočarano zavzdihnil. Peč je bila namreč na več mestih obtolčena in na mestih, kjer je manjkala barva, tudi že zarjavela.

Jezi lastnik je naložil peč v avto in se odpravil na pot v obratni smeri, torej v konsignacijsko skladišče Tehno Uniona, kjer pa njegove reklamacije niso hoteli upoštevati, češ da je vse skupaj njegova krivda. Za pomoč je poprosil dežurnega inšpektorja, ki mu je kratko in jedernato svetoval, naj odda pri konsignacijskem skladišču oz. pri Tehno Unionu pismeno pritožbo oz. reklamacijo. Za reklamacije odgovorni delavci pa mu morajo (po zakonu) v 15 dneh odgovoriti ter mu pojasnititi, kako je zadevo.

M. Breznikar

DOBER DAN NAŠ OBČAN

Viktor Šoštarič

tremi leti pa sem delal kot propagandist pri Turistični zvezi Slovenije. Imel sem res srečo, saj sem v poklicu združeval delo s svojo veliko ljubezni do planin in narave. Veliko sem se ukvarjal tudi s turistično fotografijo in sem sodeloval na številnih razstavah in predavanjih Turistične zveze s fotografijami, plakati in diapositivi.

Za svoje dolgoletno uspešno delo v turizmu je bil Viktor Šoštarič odlikovan z redom dela s srebrnim vencem. Zdaj je upokojen, vendar je klub letom ostal zvest hribom in naravi. Ljubezen do njih je v njem že od malega vzgajal njegov oče, ki ga je vodil na izlete v mariborsko okolico. »Ko sem bil malo večji, sem hodil na taborjenja in izlete s skavti, na zahtevnejše planinske ture pa kasneje z bratom in prijatelji. Za to koristno in prijetno vrsto rekreacije sem navdušil tudi svoje otroke. Večkrat sem prehodil Julije in Kamniške planine, zdaj pa odkrivam ljubljansko okolico. Polna je privlačnih, manj zahtevnih, a prav tako lepih smere. Nameravam pa se udeleževati tudi izletov, ki jih organizirajo različna planinska društva. S prav mladimi zaradi let ne morem več v korak, na takem organiziranem izletu pa si v vedri in prijetni družbi mojih vrstnikov ogledam še kak neznan lepi kot naše domovine, pa tudi zamejstva.«

Oiga Mežan

HUDOMUŠNI OBJEKTIV

KMALU RAZPRODAJA

Pri Volni v Nazorjevi imajo na zalogi večje število dečkov in deklic po izredno ugodnih cenah. Mamice in očki pohitite, obetajo se vam prirčni sadovi brez truda, po lanskih cenah. Ali pa še malo počakajte, saj ni rečeno, da ne bo kakne novozgodne razprodaje ali popusta. Menda imajo na zalogi ne le domače proizvode zakonske tehnike, ampak tudi uvožene. V več barvah!

M. P.

Vzemi si čas, ne življenje!

Rdeča luč je prepoved tudi za pešca! V šolo po najbolj varni poti! Čez cesto zbrano in previdno! Vozi počasi mimo otrok! Ne izzivaj smrti na železniških prehodih!